

eris .RO

Respect pentru oamenii și cărți

Bambi

Felix Salten · Maja Dusíková

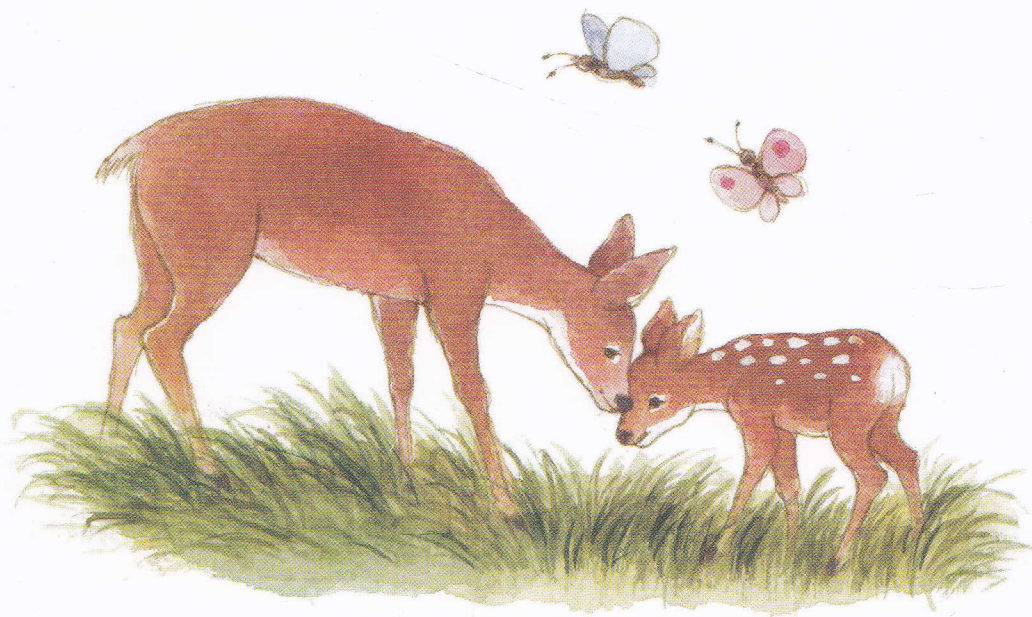

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Bambi

Felix Salten • Maja Dusíková
Adaptarea de Katja Alves

Era o minunată zi de primăvară când, ascunsă într-un desiș în pădure, o căprioară abia adusese pe lume un pui firav. Era mângâiat pentru prima oară de razele blânde ale soarelui și de vântul care adia ușor. Puiul de cerb era fragil și nu-și putea ține singur echilibrul. Se clătina pe piciorușele lui plâpânde, așa că stătea cât mai aproape de mama lui, să fie în siguranță.

— Ce prințișor încântător! a ciripit voioasă o coțofană, admirându-l curioasă pe noul membru al pădurii.

— Într-adevăr, când va crește, va fi un cerb foarte frumos și puternic! vorbeau animăluțele între ele.

Dar Bambi era prea mic să poată înțelege aceste vorbe, așa că o asculta doar pe mama lui, care îi șoptea și îl alinta plină de dragoste:

— Bambi, micuțul meu Bambi!

Vremea trecea, iar năzdrăvanul Bambi creștea și țopăia vioi prin pădure. Se minuna de tot ce vedea în jur: de flori, de copaci, de albine. Lui Bambi îi plăcea să se joace cu fluturii care se așezau pe năsuc și îl gădilau cu aripioarele colorate și firave.

Totul era nou pentru el și erau atâtea mistere de descoperit!

— Mamă, a cui e pădurea? a întrebat el într-o zi.

— A noastră, a căprioarelor, a răspuns ea, amuzată de curiozitatea lui Bambi.

Deodată, s-a auzit un zgomot de sus, dinspre copaci.

— Bu-hu-hu! Bu-hu-hu!

Bambi a început să tremure de frică și s-a ascuns repede după mama lui.

— Hmm, te-am speriat cumva, micuțule? a întrebat o bufniță mândră.

Bambi a aprobat repede, dând din cap. Bufnița era foarte încântată că reușise să îl sperie.

— Nu trebuie să-ți fie frică! l-a încurajat ea.

Mama l-a împins pe Bambi ușor cu nasul:

— Hai, puiul meu drag, mergi. Nu mai fi așa fricos. Bufnița e prietenoasă, nu-ți face niciun rău. Ai încredere.

Bambi și-a ascultat mama și, încet-încet, a prins curaj. Uneori înainta țopăind, depărtându-se tot mai mult de pădure. De câte ori se apropia de poienița din preajmă, mama îl avertiza:

— Nu te apropia de poieniță! Să stai cât mai aproape de mine până mai crești!

Zilele deveneau tot mai lungi și mai calde. După-amiaza, când căldură se mai domolea se odihneau în vizuină, însă Bambi n-avea niciodată chef de somn.

— Mamă, mamă, hai să mergem în poieniță! a rugat-o Bambi într-o zi.

— În niciun caz! E prea periculos să mergem ziua, a răspuns ea.

